

saaledes, at den kan indtage den Plads i vort Forsvarsvesen, som tilkommer den.

Bille: Det gjør mig meget ondt at skulle forlænge Debatten, men efter den Slutningsyttring, der fremkom fra den ærede Ordfører, kan jeg i det Mindste ikke bekvemme mig til at tie. Det er mærkeligt, at medens man fra den Side, som den ærede Ordfører tilhører, opfatter det som en Fornærmelse, saa ofte der tales om Patriotisme i Forbindelse med Forsvaret, og medens man er tilbøjelig til at søge at lægge i ethvert Ord, selv om den Tanke er nok saa langt borte deraf, en Sigelse mod de Herrer af Hvertallet for, at deres Patriotisme skulde lade Noget tilbage at ønske, saa er man paa sin egen Side overordentlig let med at udkafe ganske lignende Beskyldninger mod Andre. Hvad den ærede Ordfører nu har sagt for ganske kort Tid siden, at Patriotismen skulde belægges med Penge, belægges med Indkomstskat, for at man kunde se, om den var Noget værd, og at den Skræk, der kom over Folk, da der blev Tale om at samle frivillige Bidrag til et stort Pantfæsteb, var Vidnesbyrd om, hvad denne Patriotisme var værd, derom skal jeg kun sige, at den Slags Udtalelser stemple sig virkelig fuldstændig selv. Hvorledes det er muligt at bringe Indkomstskat i Forbindelse med det Spørgsmaal, vi her omtale, skal jeg lade staa hen. Vi have jo haft Indkomstskatten foreliggende her i Salen, vi have været villige til at gaa ind paa den, og vi have stemt for den; men vi have oplevet, at Førere for Hvertallet, da de hørte, at de ved at stemme imod den Stat, som de i Grundten ønskede, kunde faae en Mand fjernet fra Regjeringen, som de ikke sympathiserede med, stemte imod Indkomstskatten (Modsigelse). Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen) kan tale med om den Ting. Vi have netop stemt for Indkomstskatten, det er de Herrer, der have stemt imod den. Om det vil være rigtig paa et andet Punkt, naar der er Tale om ganske andre Foranstaltninger, da at skride til en Indkomstskat, er et Spørgsmaal, der ikke ligger for nu. Jeg skal, naar det bliver Vilkaaret for en kraftig Udvikling af Forsvarsvesenet, ikke have Noget derimod, og det skulde glæde mig hjerteligt, om Danmarks Gaardmandsstand, som er den, der væsentlig vil komme til at bære Indkomstskattens Byrde, vil slutte sig til den Tanke, vil gjøre det, som den ærede Ordfører forlanger. Intet skulde være mig fjævere end at se, at dette skete.

Bojsen: Hvad den Henvendelse angaar, som den ærede sidste Læser rettede til mig, da skal jeg, da jeg ofte har haft Leilighed til at modsig den, ogsaa nu indskrænke mig til at modsig den.

Ordføreren (Berg): Det ærede Medlem

for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille) inødegik Yttringer af mig, om hvilke han sagde, at de stemplede sig selv; det forekommer mig, at det ærede Medlem saa kunde have undgaet det overflødige Arbejde at stemple dem paany. Jeg har ikke haft ifinde med mine Yttringer at faae Noget; jeg har kun udtalt min Opfattelse af visse Stemninger i den af mig nævnte Retning. (Bille: Men en meget saarende Opfattelse.) Det gjør mig ondt, om jeg har ramt det ærede Medlem; det stemmer ikke med den Omhed, hvormed jeg ellers vaager over, at han ikke skal saares. Derimod glæder det mig meget, at det ærede Medlem vil gaa med til det Middel, som efter vor Opfattelse vil vise sig nødvendigt — jeg taler nu ikke her specielt om det foreliggende Spørgsmaal, undtagen forsaavidt det efter sin Natur bør høre hen under Overveielser sammen med mange andre Spørgsmaal — det Middel nemlig, at paalægge ikke en Indkomstskat, thi derom har jeg ikke talt, men en Indtægts- og Formuesskat for at tilvejebringe de fornødne Midler til Fremme af vort Forsvarsvesen, forsaavidt vi kunne blive enige om, i hvilken Retning det skal gaa. Det glæder mig at høre, at jeg kan faae Meningsstiller paa det Punkt, og det har ogsaa været mig særlig hjært at høre den Tillid eller Omhed, som det ærede Medlem viser Danmarks Gaardmandsstand. Der laa ligesom en lille Tvivl derunder — men det var ikke nogen saarende Tvivl, det ærede Medlem faaer aldrig ved sine Yttringer — en Tvivl, om Danmarks Gaardmandsstand ogsaa vilde belægge sin Patriotisme med klingende Mønt. Jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg er overbevist om, at den meget gjerne gjør det, naturligvis indenfor de fornuftige Grændser, som enhver Sag har. Hvad nu angaar det Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgfreds (Bojsen) for sit Vedkommende tog noget fornemt paa, nemlig Spørgsmaalet om vort Forhold til Indkomstskatten for en 2—3 Aar siden, da skal jeg for Sagens egen Skyld dog tillade mig en begrundet Indsigelse imod at blande det Spørgsmaal ind paa den Maade i Forbindelse med, hvad der her forhandles. Det ærede Medlem for Kjøbenhavn glemmer flere af de Momenter, som gave os Berettigelse til at modsætte os Indkomstskatten den Gang og blandt andre dette — uden at jeg dog skal komme ind paa Sagens Historie i dens forskjellige Grene —, at vi kunde ikke erkjende det fornødent at paalægge en Skat, væsentlig for derigjennem at fremme Jernbaneudviklingen, der mere naturligt, fordi den ialtsald tilbørlig er af produktiv Karakter, maa bæres væsentlig af den kommende Slægt. Men det Samme er ikke Tilfældet med Udviklingen af vort Forsvarsvesen, da vore Efterkommere i den Henseende utvivlsomt kunne faae Nok at bære paa endda. Den overordentlig væsentlige Forskjel er der, og derfor var det naturligt, om man glemte Brugen af denne Indkomstskat til en senere og